

Рефлексії мого індивідуального сприйняття російського вторгнення на територію України

Незважаючи на те, що всі розвідки світу говорили про скупчення російських військовослужбовців та техніки на українських кордонах, незважаючи на масову евакуацію дипломатів з Києва та інші провісники війни, багато хто з простих громадян і в тому числі я сподівались, що все-таки вторгнення не відбудеться. Проте на жаль...

Рефлексія перша. Перші дні. 22 лютого одна надійна знайома повідомила нам, що вторгнення може статися протягом 60 годин. І, на жаль, її інформація виявилася достовірною. На сьомий день Україна, якщо це можна назвати життям пережила справжні жахіття. У наші дні всі говорили майже те саме – дивись репортажі з поля бою, швидко збирайся, бігай до сховища, іди додому і читай новини. Я щаслива, що мої рідні у відносній безпеці, дякую Богу і нашим захисникам, Львів не такий, як Харків, Маріуполь, Херсон, Суми, Охтурка, Буча, Гостомель, ці бідні міста руйнують російські фашисти і досі. Це викликає в моїй душі великий жаль та смуток за такими прекрасними містами. Зараз, як ніколи, я все переоцінюю. В принципі воно все починається зі ставлення до президента, родичів і знайомих, а закінчується ставленням до різних дій і подій. Ось деякі з них. Я не голосувала за Зеленського. Усі мої упередження щодо цієї людини дуже змінилися. Він справді ефективний президент нашої держави і за час війни став ще більшим пітріотом своєї країни. Всі пишаються ним.

Реально не знаю, як ставиться до заяв знайомих, від яких чую на адресу окупантів «жаль молоденьких хлопчиків», «вони вас не чіпають». Навіть не бачу сенсу нагадувати про те, що військовослужбовець і війна - однокореневі слова. І якщо хлопчик пішов служити в армію, то апріорі може опинитися на війні. Щоправда виконувати злочинний наказ, як і раніше, ніхто не зобов'язаний. І не знаю, як ставитися до знаменитих людей у РФ, які війну називають політикою. Їх мовчанка дорого нам коштує.

Коронавірус. Нещодавно зловила себе на думці, що зовсім не цікава кількість хворих. Ще тиждень тому саме з цих даних розпочинався день. А коли розпочалася війна, коронавірус в Україні закінчився. Весь. Жодна людина у бомбосховищах не сидить у масці, бо з'явилися проблеми і по серйозніше.

Рефлексія друга. Складність пристосування до подій. Минув ще тиждень. Другий нескінченний тиждень війни. Це для нас. Для росіян – другий тиждень «Військової спеціальної операції» зі «визволення українців від «неонацистів», «демілітаризації» та «денацифікації» України». Деякі міста майже зникли з лиця землі, багато втратили світло, тепло, воду та комунікації, багато мирних жителів було вбито або поранено.

У чомусь усі дні тижня подібні до першого тижня: часті тривоги, хороші та сумні новини, деяка сум'яття та сподівання на швидке закінчення війни. Кожен день у чомусь особливий. Довгі черги в магазинах та аптеках, які спостерігалися на початку війни, зменшилися на другий тиждень, як правило, через прострочені товари. І, на жаль, не схоже, що запаси повернуться найближчим часом. Купувати борщ і молочні продукти ставало все складніше і дорожче. Втома наростає щодня - від страху, безпорадності, сумнівів у майбутньому. Здавалося б, сиджу дома, багато вільного часу. А виявляється, щоб вільний час приносив задоволення (читання художньої літератури, рукоділля тощо) потрібна і вільна голова.

А в голові думки про плани путіна, який якщо не доб'ється повного знищення інфраструктури в Україні, не дістане сухопутного коридору до Придністров'я, не залишить Україну ще й без Азовського моря, без Кримського каналу, без Донецької та Луганської областей в повному обсязі, і ще без багато чого, доти не заспокоїться.

18-тий день широкомасштабної війни Росії проти України. Ворог втратив вже понад 11 тисяч вбитими. Поранених ще більше. Незважаючи на те, що ні США, ні НАТО, ні Велика Британія не хочуть допомогти Україні закрити небо, наша армія робить це самотужки. Ми вже збили 48 гелікоптерів та 44 літаки. Кількість знищених танків взагалі наближається до 300. Гордість за наших воїнів немає меж !

Третя рефлексія. Друг пізнається в біді(або ж створює її сам). Хоч Росія і має перевагу в небі, проте величезною проблемою, яка з кожним днем збільшується як грудка снігу, є мотивація її льотчиків. Річ у тім, що навчених бойових пілотів у Росії не так багато. Плюс вони ж не дурні і бачать, як їхні колеги летять і не повертаються. Багато хто просто гине, інші потрапляють у полон.

Повномасштабна війна Росії проти України показала, хто наш справжній друг, а хто ним лише здавався. Влада Грузії, яка є партнером України по Асоційованому тріо (куди входить ще й Молдова, бо три наші країни мають Угоду про асоціацію з ЄС), вдає, що це не її війна. Ну, а Росія натомість раптово вирішила зняти санкції на експорт грузинського продовольства. Молдова теж як води в рот набрала. Хоча, коли Євросоюз прийняв до розгляду нашу заявку на членство, Грузія і Молдова теж кинулися апелювати на вступ до ЄС.

Третій раунд переговорів української та російської делегації може відбутися вже в понеділок, 7 березня. Принаймні цю дату запропонував Київ. Місце збору поки що невідоме. Україна говоритиме про припинення вогню. Росія ж уже почала вкидувати меседжі про те, що хоче домогтися від Києва ратифікації якогось документа. Вочевидь про капітуляцію.

Україна на це **ніколи** не погодиться. Наше військо це демонструє вже 20 днів. Найболісніші за всю історію санкції проти Росії (а таких не вводили навіть проти СРСР) вже б'ють по російській економіці. Проте, за словами старшого наукового працівника Європейської ради зовнішніх відносин Густава Гресселя, треба багато часу, поки економічне болото засмокче Путіна.

Наш календар історії вже поповнився однією жахливою датою – 24 лютого 2022 року, але хочеться сподіватися, що й інша – дата нашої перемоги – теж десь на підході. І на останок. Не знаю, і не тільки я, гадаю, ніхто не знає, як довго триватиме цей кошмар під назвою «російський світ». Але я точно знаю, якщо вони прийдуть за західну частину України жоден українець цьому радуватись не буде і, що буде точно, так це потужна відповідь в сторону РФ. Але поки що, на щастя, наші професіонали справляються. А тому, Велика Слава їм!

17.05.2022р.
Львів